

Askonsdagen

9 mars 2011

3:e årg.

Askonsdagen inleder vår fasta och askan som vi snart ska få tecknade på våra pannor är en symbol för förgängligheten. "Av jord är du kommen, jord ska du åter bli" säger vi på begravningen. Vi är skapade ur intet och på något sätt så strävar vi tillbaka till intet. Bara Guds uppehållande kraft håller oss vid liv.

Att åtminstone en dag om året få stanna vid detta är viktigt. Livet är inte alltid en dans på rosor. Det finns dagar då allt är grått och mörkt. Det finns dagar som är fulla av tvivel och ångest. Dagar då vi misströstar om vi verkligen kan kalla oss kristna. Dagar av förtvivlan och depression då vi kanske rent av är trötta på att leva.

Därför behöver vi en askonsdag. En dag då vi slipper alla krav på att vara glada och lyckade. En dag då det mörka i livet får träda fram och finnas till. En dag då misslyckandet får vara vad det är, ett misslyckande.

Ja, askonsdagen inleder fastan som är en period av inre rannsakan och eftertänksamhet. Och en viktig fråga är som vi måste ställa oss är, för vems skull fastar jag? När fariséerna anklagande frågar Jesus varför hans lärjungar inte fastar, så är det nog uppenbart att de fastade för andras skull. De gjorde det för att bli sedda och berömda som fromma människor. Det viktiga för dem var att andra skulle märka det och ta intryck. Och då kommer också fastan att förfela sitt syfte.

Fastan gör jag för min egen skull, för mitt eget inres uppbyggelses skull, och därför gör jag klokt i att inte låta andra märka min fasta. Att fasta handlar om att frivilligt avstå från något som i sig är gott, för ett högre syfte.

Vad det är man avstår ifrån kan variera från person till person. De flesta kanske tänker på att vara återhållsam med mat när de hör ordet fasta, och det kan det visst handla om, men det finns också andra saker. För vissa kan det handla om att avstå från pengar till förmån för dem som behöver det. För andra kan det handla om att frigöra mer tid, till exempel genom att minska på TV-tittande. Tid som kan användas till bön eller vår medmänniskas tjänst. Just tid är ju en bristvara i vår tid, och därför något extra dyrbart som vi kan ge till Gud. Men inget av detta är värt något om det inte motsvaras av en inre fasta där vi inser vårt beroendeskap av Gud.

När vi väljer att avstå från något så gör det oss mer uppmärksamma på Guds goda gåvor, vi lägger lättare märke till det Gud ger oss och gör oss mer tacksamma över detta.

Syftet med fastan är att skärpa våra andliga sinnen. Vi rustar oss för den andliga kampen, söker oss närmare Gud därför att vi inser vårt beroendeskap av honom. Att fasta är att ställa sig till Guds förfogande, överlåta oss själva och våra liv till honom.